

I en artikel ifrågasätts jag för "ovanliga uppfattningar" om samernas och fjällböndernas historia. Jag står fast vid dessa fakta och menar att arkeologen Jonas Monié Nordin har helt fel.

Dock framförs inget om vad som skulle vara fel i sak i mitt sommartal i Swebbtv. Jag är fritidspolitiker och arbetar ideellt med dessa frågor.

Arkeologen framhålls med akademiska titel, och har ägnat sitt yrkesliv åt samisk forskning. Ja, till det finns pengar, legitimerat av urfolkspolitiken. Klädsamt vore att upplysa om arkeologens aktiva medverkan i den pågående "Sanningskommissionen för det samiska folket".

Sanningskommissionen ska belysa och granska politiken som förts gentemot samer, samt deras historia och oförrätter — endast ur samiskt perspektiv. Vid sanningskommissionens informationsinsamling i Funäsdalen förra vintern var vi några icke samiska ortsbor som mötte upp för dialog och informationsutbyte. Vi blev uppmanade att lämna lokalen — det saknades intresse för annat än det samiska narrativet. Jag anser att modellen med separata etniska "sanningar" riskerar att motverka försoning och samarbete.

Det pågår en samisk särpolitik som alltmer lever sitt eget liv med rennäringen som spjutspets. Drivkrafterna är uppenbara då det i förlängningen handlar om exklusiva rättigheter till jakt, fiske, mark och vatten i halva landet. Drivkrafter som innebär risk för övergrepp på historieskrivningen.

Vi behöver uppmärksamma och beskriva den ursprungliga skandinaviska befolkningens historia i Jämtland och Härjedalen. Det sträcker sig tillbaka till istidens jägare, fiskare och samlare. Jordbruk och boskapsskötsel förekom här flera tusen år tidigare än samer och renskötsel.

Efter 1645 utsattes jämtar och härjedalingar för en försvenskningspolitik. Det har medfört ett osynliggörande av historia och kulturarv samt lett till språk- och identitetsförluster, till den grad

att fakta nu beskrivs som "ovanliga uppfattningar". Jag efterfrågar ytterligare belysning av vår historia och våra kulturarv.